

Klipp i klipparkivet

Petter Lindstad

Telefon 380.

Hverven gård 20. juli 1943.

XXXXXX

Norderhov.

Universitetets Oldsaksamling,

O s l o .

I henhold til telefonsamtale sender jeg idag de gamle gjenstandene vi fant her på gården (Hverven gnr. 43, brnr. 1) den 17. ds. under utgraving av en kjellertomt.

Stedet ligger 80-100 m. fra selve gårdsbebyggelsen, like i nærheten av en gammel smiu og en nedrevet gammel badstu. Terenget er svakt skrånende akurat der hvor funnet blev gjort og ganske sterkt skrånende videre opover. Det er ikke antydning til noen gammel haug. Gjenstandene lå samlet side om side 70-80 cm. under joroverflaten. Hodeskallen? lå hel, men benresten løsnet fra da den blev berört. De andre benrester gikk også istykker da de blev tatt op. Av disse var det noe mer enn det medsendte, men da jeg ikke var tilstede akurat da tingene kom tilsynে blev ikke alt tatt vare på.

Är b ö d i g s t

Petter Lindstad

Norderhov Brusk

X
TDH/CUT.

23/7-43.

1943/48 G-6.

C. 27330

Herr gårdbruker Petter Lindstad.
Norderhov.

Vi har med takk mottatt Deres brev av
20 juli samt de godt bevarte oldsakene, som er blitt
funnet av dem, et sverd og en kniv fra folkevandrings-
tiden og dessuten hodeskallen, som var funnet sammen
med disse.

Vi tillater oss å spørre om Universitetets
Oldsaksamling kan betrakte funnet som gave eller cm
De ønsker godtgjørelse.

Med beste takk for innsendelsen og
for Deres interessse for vårt arbeide,
Deres

Petter Lindstad
Telefon 380.

Hverven gård 27. juli 1943.
XXXXXX
Norderhov.

Universitetets Oldsaksamling,

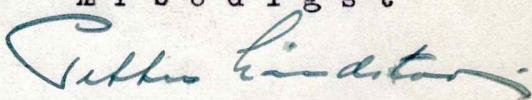
Herr konservator T. Dannevig Hauge,

O s l o .

Deres brev av 23. ds. er mottatt.

Min oprindelige tanke var at Oldsaksamlingen skulde beholde de innsendte ting. Men etter nærmere overveielse og konferanse med andre, har jeg kommet til det resultat at det riktigste vel var om Ringerikes Museum fikk disse gjenstander, da de naturlig skulde höre hjemme der.

I sin omtale av funnet skriver Ringerikes Blad at et sverd av jern i den tid var en så sjeldan og værdifull gjenstand at det måtte være en storbonde eller hövding som hadde vært eier av det. Dette skulde igjen tyde på at Hverven dengang var en stor-gård, da den gravlagte formentlig var gårdenes eier. Gårdens historie er ganske interessant, bl.a. fordi Anna Colbjörnsdatter og hennes slekt var eier av den i henimot 100 år, og jeg er derfor takknemlig om De vilde gi meg så fyldige oplysninger som mulig om hvad funnet forteller.

Arbødigst

Petter Lindstad

TDH/CUT.

29/7-43.

Her gårdbruker Petter Lindstad.
Hverven gård.
Norderhov.

Vi har mottatt Deres brev av 27 juli og skal i den forbindelse få lov å meddele: Ifølge norsk lov av 13 juli 1905 er oldsaker funnet på Østlandet innsendes til Universitetets Oldsaksamling.

I et tilfelle som dette hvor funnet er av meget stor vitenskapelig verdi, er De sikkert enig med oss i at det riktigste er et vi, som jo også loven sier, beholder funnet her, slik at det kan være opbevart på et trygt og ildsikkert sted, ikke minst i tider som disse. Når Ringerikes Museum engang kommer så langt at det får ildfast bygning, kan jo saken optas igjen til dröftelse, hvorvidt Universitetets Oldsaksamling kan deponere funnet i Ringerikes Museum.

Vi håper å høre fra Dem snarest.

Med beste hilsen,

Petter Lindstad
Telefon 330.

Kverven gård 2. august 1943.
XXXXXX
Norderhov.

Universitetets Oldsaksamling,
Herr konservator Dannevig Hauge,
O s l o .

Deres brev av 29. f.mnd. er mottatt. Under de omstendigheter
De nevner har jeg selvsagt intet imot at Oldsaksamlingen beholder
funnet, men hvis Ringerikes Museum senere får istand illsikkert og
trygt opbevaringsrum håper jeg at gjenstandene kan bli plasert der.

Noen godtgjørelse for funnet forlanges ikke.

Jeg er takknemlig for en redegjørelse vedrørende det spør-
mål jeg var inne på i mitt forrige brev.

A r b ö d i g s t
Petter Lindstad

X
4. august 1943.

DH/MU.

Hr. Petter Lindstad,
Hverven gård,
Norderhov.

Vi har mottatt Deres brev av 2ds. og skal få lov å meddele, at det funn som ble gjort på Deres eiendom er fra det 5. - 6. århundre, fra folkevandringsperioden. Det er ganske sikkert et gravfunn, og vi kan vel gå ut fra at det må være en storbonde som er begravet der. Jernet den gang var av meget stor verdi, og et alminnelig menneske ble ikke begravet med sverd og kniv.

Hverven (det gamle Hverfin) er jo et gammelt navn og skulle tyde på et bygdecentrum.

Ärbödigst